

Alma lærer os, hvordan man beder

Alma den Yngre tog med nogle andre ud for at undervise zoramitterne. Zoramitterne var vant til at tro på vor himmelske Fader, men de holdt ikke hans bud mere. De troede ikke på Jesus.

Og de havde glemt, hvordan man skulle bede.

Zoramitterne skiftedes til at bede en gang om ugen. De kravlede op på en forhøjning. De rakte deres arme i vejret. Så takkede de vor himmelske Fader for, at de var noget helt særligt i forhold til andre. Hver person sagde nøjagtig den samme bøn.

Zoramitterne bad kun, når de kravlede op på forhøjningen. De tænkte ikke på vor himmelske Fader, og de bad heller ikke til ham derhjemme eller andre steder.

Alma lærte folket, at de altid kunne bede. De kunne bede derhjemme, i marken eller i ørkenen. Han lærte dem, at de kunne bede om alt, og at vor himmelske Fader ville hjælpe dem.